

દેવના ન્યાયની ઘડી આવી છે - નંબર એક

જીવંતોના ન્યાય અને 9/11 નું પ્રબોધકીય મહત્વ

Jeff Pippenger

2024-12-18

ઘણો સમયથી, વાસ્તવમાં 9/11 પછી તરત જથી, અમે સતત શીખવ્યું છે કે જીવંતોના ન્યાયની શરૂઆત 9/11એ થઈ હતી. અમે આ સત્યને બાઈબલના અસંખ્ય સાક્ષીઓ પરથી સમજ્યું, જેઓએ સંપૂર્ણપણે ભિન્ન દિશાઓમાંથી તેની પુષ્ટિ કરી હતી. જુલાઈ 2023થી, અમે 9/11એ શરૂ થયેલા જીવંતોના ન્યાય અંગે, 9/11 પછી થોડા સમય જમાં શોધાયેલા વિગતોની સરખામણીએ, વધુ વિગતો પણ સમજી છે. જીવંતોના ન્યાયની શરૂઆત 9/11એ શા માટે થઈ? જીવંતોનો બાઈબલીય ન્યાય શું છે?

પ્રકાશનના પુસ્તકના પ્રથમ અધ્યાયમાં, ખ્રિસ્તની જે મુખ્ય વિશેષતા ઓળખાવવામાં આવી છે તે એ છે કે તેઓ અલ્ફા અને ઓમેગા, આદી અને અંત, પ્રથમ અને અંતિમ છે. જ્યારે તેમણે યોહાનને જે વસ્તુઓ હતી તે લખવા આજ્ઞા કરી, ત્યારે તેમણે પોતાના સ્વભાવના એ જ ગુણધર્મનું ઉદાહરણ આપ્યું; અને આમ કરતાં યોહાન આવનાર વસ્તુઓ પણ લખી રહ્યો હતો. યેશુ સદાય આરંભ દ્વારા અંતને દૃષ્ટાંતરૂપે દર્શાવે છે. તેઓ એવા જ છે.

બાઈબલ ઈસુને વચન તરીકે ઓળખાવે છે. બાઈબલનું પ્રથમ પુસ્તક, ઉત્પત્તિ,નો અર્થ 'આરંભ' થાય છે. બાઈબલનું છેલ્લું પુસ્તક પ્રકાશનનું પુસ્તક છે, અને ઉત્પત્તિના પુસ્તકમાં પ્રથમ રજૂ કરવામાં આવેલ સત્યોએ પ્રકાશનના પુસ્તકમાં સ્થાન પામ્યું છે. ઉત્પત્તિ અલ્ફા છે અને પ્રકાશન ઓમેગા છે, અને બંને મળીને વચન છે, અને વચન ઈસુ છે, જે અલ્ફા અને ઓમેગા છે. બાઈબલની ભવિષ્યવાણીના દરેક વિભાગમાં દેવની સહી, એટલે કે તેમનું નામ, લખાયેલું છે. તે સહી નિશ્ચિત કરે છે કે તે વિભાગમાં રહેલો પ્રકાશ સત્ય છે.

જો ભવિષ્યવાણીના કોઈ અવતરણનું અર્થઘટન ઈશ્વરની સહી ધારણ કરતું ન હોય, જે તેમનું નામ છે, જે તેમનો સ્વભાવ છે, તો તે અર્થઘટન અયોગ્ય છે. ઈશ્વરના ભવિષ્યવાણીય વચનનું અર્થઘટન કરતી વખતે લાગુ કરવાના અન્ય પણ કેટલાક પરીક્ષણો છે, પરંતુ કોઈ વ્યક્તિ જે કંઈ પરીક્ષણ લાગુ કરે, તે પરીક્ષણ ઈશ્વરના વચનની અંદર જ વ્યાખ્યાયિત થયેલું હોવું જોઈએ. જો માનવનિર્મિત પરીક્ષણો ન હોય, તો માનવનિર્મિત અર્થઘટનો પણ ઓછાં હોય. તો પછી, શા માટે? અને શું? શું જીવંતોના બાઈબલીય ન્યાયનો આરંભ 9/11ના રોજ થયો હતો?

જ્યારે ખ્રિસ્ત પોતાનો પરિચય પ્રકાશનના ગ્રંથમાં આપે છે, ત્યારે તે પોતાને આરંભ અને અંત તરીકે ઓળખાવે છે, અને પોતાના સ્વભાવના આ ગુણનો અર્થ શું દર્શાવે છે તે સ્પષ્ટ કરવા માટે ભવિષ્યવક્તા યોહાનનો ઉપયોગ કરે છે. તે સમગ્ર ગ્રંથના સંદેશને પોતાના જ પ્રકાશન તરીકે ઓળખાવે છે. તે યોહાનને આજ્ઞા આપે છે કે યોહાનના વિશ્વમાં તે સમયે જે અસ્તિત્વમાં હતું તે લખે; અને આવું કરતાં યોહાન દુનિયાના અંતે જે હશે તેનું દસ્તાવેજીકરણ કરતો હશે. યોહાન ખ્રિસ્તી મંડળીના આરંભકાળના બાર આગેવાનોમાંનો એક હતો, અને તેથી યોહાન પ્રકાશન અધ્યાય સાતમાં દર્શાવાયેલા એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર અને મહાસમૂહ દ્વારા પ્રતિનિધિત થયેલા ખ્રિસ્તી મંડળીના અંતનો દૃષ્ટાંત આપે છે.

બાઈબલનું તર્ક આ છે: ઈસુ એ વચન છે, જેના દ્વારા સર્વ વસ્તુઓ સજા થઈ; તે વચન, જે સદાકાળથી પોતાના પિતા સાથે અસ્તિત્વમાં છે, અને તે બાઈબલ પણ છે, કારણ કે તે દેવનું વચન છે. દેવના વચનના અંતિમ સંદેશમાં ખ્રિસ્ત તના સ્વભાવનું જે પ્રથમ લક્ષણ રજૂ કરવામાં આવ્યું છે તે એ છે કે તે કોઈ વસ્તુના અંતને, એ જ વસ્તુની શરૂઆત સાથે દર્શાવે છે. જો દેવના સ્વભાવ વિષેનો આ સત્ય કોઈ વ્યક્તિ બાઈબલના

અહીં યાસમાં લાગુ ન કરે, તો તેઓ ખરેખર જાણી શકતા નથી કે જીવિતોના ન્યાયનો અર્થ શું છે, અને તે 9/11થી કેમ શરૂ થયો, અને તેથી પણ વધુ અગત્યનું, તે હવે લગભગ પૂર્ણ કેમ થવા આવી રહ્યો છે.

આલ્ફા અને ઓમેગાના સિદ્ધાંતના ઉદાહરણરૂપે, પ્રાચીન ઇઝરાયેલ આધુનિક ઇઝરાયેલનું પ્રતીકરૂપ છે; આ એક પ્રબોધક સત્ય છે, જેને આ રીતે પણ ઓળખી શકાય છે કે સાક્ષાત્ ઇઝરાયેલ આત્મિક ઇઝરાયેલનું પ્રતીકરૂપ છે. તેને જેમ પણ વ્યક્ત કરવામાં આવે, પ્રાચીન સાક્ષાત્ ઇઝરાયેલ અને આધુનિક આત્મિક ઇઝરાયેલ બન્નેનો એક આરંભિક ઇતિહાસ અને એક અંતિમ ઇતિહાસ છે. ચાર ઇતિહાસોમાંથી ત્રણ ભૂતકાળમાં છે, અને અમે હવે ચોથા અને અંતિમ ઇતિહાસમાં છીએ.

અતીતના એ ત્રણ ઇતિહાસો પૃથ્વીના ઇતિહાસની અંતિમ પેઢીના ત્રણ સાક્ષીઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. અતીતના એ ત્રણ ઇતિહાસો તે પેઢીની ઓળખ આપે છે, જેને પ્રકાશન ગ્રંથમાં એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર તરીકે દર્શાવવામાં આવી છે. ઇતિહાસની બીજી પણ ભવિષ્યવાણીય રેખાઓ છે, જે એક લાખ યુમ્માલીસ હજારને પણ સંબોધે છે, પરંતુ એક લાખ યુમ્માલીસ હજારની સંખ્યામાં તે ભવિષ્યવાણીય પ્રતીકાત્મકતા સમાયેલ છે કે એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર તેઓ જ છે, જેમનું ભવિષ્યવાણીય પ્રતિનિધિત્વ પ્રાચીન શાબ્દિક ઇઝરાયેલના બાર ગોત્રોને આધુનિક આધ્યાત્મિક ઇઝરાયેલના બાર શિષ્યો સાથે ગુણાકાર કરીને કરવામાં આવ્યું છે.

આલ્ફા અને ઓમેગાના બીજા એક ઉદાહરણરૂપે, પ્રકાશન અધ્યાય ચૌદના ત્રણ દૂતાઓ શરૂઆત અને અંતની એક ઇતિહાસરેખાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. મિલરાઇટ યજ્ઞવળ ત્રણ દૂતાઓના શરૂઆતના ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને એક લાખ યુમ્માલીસ હજારની યજ્ઞવળ ત્રીજા દૂતના સંદેશના અંતકાળે આવેલી ઇતિહાસરેખાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આલ્ફા યજ્ઞવળે 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ તપાસકર્તા ન્યાયના પ્રારંભની જાહેરાત કરી હતી. ઓમેગા યજ્ઞવળે જીવિતોના ન્યાયના પ્રારંભની જાહેરાત કરી, અને તેની શરૂઆત 9/11 તરીકે નિર્દિષ્ટ કરી.

આલ્ફા અને ઓમેગાનું ત્રીજું ઉદાહરણ, જેને પ્રેરણાથી સહેલાઈથી સમર્થન મળે છે, એ છે કે આરંભમાં મિલરાઇટ્સના આલ્ફા આંદોલનમાં દસ કન્યાઓની દૃષ્ટાંત અક્ષરશઃ પૂર્ણ થયો હતો. Sister White પુસ્તક The Great Controversy માં મિલરાઇટ્સના ઇતિહાસની ઓળખ એ દૃષ્ટાંત તે સમયમાં પૂર્ણ થયો હતો તે સંદર્ભમાં કરે છે. તેઓ શીખવે છે કે એક લાખ યુમ્માલીસ હજારના ઓમેગા આંદોલનમાં પણ દસ કન્યાઓની દૃષ્ટાંત અક્ષરશઃ પૂર્ણ થશે. આરંભને અંત સાથે ઓળખાવતા ખ્રિસ્તના ત્રણ સંક્ષિપ્ત સાક્ષીઓ.

પ્રાચીન ઇઝરાયેલની શરૂઆતમાં, પ્રભુએ દ્વારકંબો પરના રક્ત દ્વારા પ્રતિનિધિત થયેલા હિબ્રીઓ સાથે કરારબંધ સંબંધમાં પ્રવેશ કર્યો; અને આ, નિશ્ચિતરૂપે, દેવના વચનમાં મધ્યરાત્રિના પોકારનો સર્વપ્રથમ ઉલ્લેખ છે. બામિસ્મા ખ્રિસ્ત સાથેના કરારબંધ સંબંધનું પ્રતીક છે, અને પૌલ આપણને શીખવે છે કે જેઓ હિબ્રીઓ મિસરમાંથી નીકળ્યા હતા તેઓ બધા જ 'વાદળ'માં અને લાલ 'સમુદ્ર'માં બામિસ્મા પામ્યા હતા. તેઓ સમુદ્રની પાર ગયા પછી તેમને મન્ના આપવામાં આવ્યું, જે અન્ય બાબતો સાથે સાથે, પરીક્ષાના સંદર્ભમાં સાતમા દિવસના શબ્દાથનું પણ એક પ્રતીક છે.

"મન્ના" તેમની પ્રથમ કસોટીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને જ્યારે તેઓ પોતાની દસમી અને અંતિમ કસોટીમાં નિષ્ફળ ગયા—એ સમયે જ્યારે તેમણે યહોશુઆ અને કાલેબના સંદેશનો અસ્વીકાર કર્યો—ત્યારે પ્રભુએ તેમને પોતાની કરારપ્રજા તરીકે અસ્વીકાર કર્યા અને યહોશુઆ તથા કાલેબ સાથે કરારમાં પ્રવેશ કર્યો. જ્યારે તેઓ અંતે વચનભૂમિમાં પ્રવેશ્યા, ત્યારે તે ચાલીસ વર્ષ દરમિયાન જન્મેલા પુરુષો પર સુનતનો વિધિ કરવામાં આવ્યો ન હતો, કેમ કે કાદેશના બળવાખોરી સમયે તે વિધિ સમાપ્ત કરવામાં આવ્યો હતો, અને પ્રવેશ પહેલાં જ કાદેશમાં ફરી સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો હતો. આ અલ્ફા અને ઓમેગાની એક નિશાની છે.

વનપ્ર દેશમાં ચાલીસ વર્ષનું ભટકવું યહોશુઆ અને કાલેબના સંદેશા વિરુદ્ધ ના બળવા સાથે શરૂ થયું, અને મોશેએ પદ થરને પ્રહાર કરીને ઈશ્વરના સ્વભાવ અને કાર્યનું ખોટું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું તે બળવા સાથે તેનું અંત થયું. આ રીતે, પ્રાચીન ઇઝરાયેલની શરૂઆત પ્રાચીન ઇઝરાયેલના અંતને દર્શાવે છે.

પ્રાચીન ઇઝરાયેલના અંતે, માલાખી અધ્યાય ત્રણમાં જણાવાયેલ “વચનનો દૂત” તરીકે ઈસુ દાનિયેલ અધ્યાય નવની પૂર્ણતામાં, એક સમાહ માટે ઘણાઓ સાથે “વચન” દૃઢ કરવા આવ્યો. વચનના દૂત તરીકે, ખ્રિસ્તે તે જ ઐતિહાસિક પ્રવાહમાં ખ્રિસ્તી ક્લીશિયા સાથે વચનમાં પ્રવેશ કર્યો, wherein તેમણે પૂર્વવર્તી વચનપ્રજાને પસાર કરી દીધી હતી. દેવની વચનપ્રજા તરીકે પ્રાચીન ઇઝરાયેલની શરૂઆતમાં, પ્રભુએ એક પૂર્વવર્તી વચનપ્રજાને પસાર કરી નવી પસંદ કરેલી પ્રજા સાથે વચનમાં પ્રવેશ કર્યો હતો. પ્રાચીન ઇઝરાયેલના અંતે તેમણે એ જ કાર્ય ફરી કર્યું.

વચનબંધનું એક પ્રતીક લગ્ન છે, અને ખ્રિસ્તના જન્મથી ઈ.સ. 70માં યેરુશાલેમના વિનાશ સુધી, પ્રભુવાણી પ્રાચીન શાબ્દિક ઇઝરાયેલથી દેવના ક્રમશઃ થતા વિયોગને રજૂ કરે છે. તો પછી, આ વિયોગ વાસ્તવમાં ક્યારે અમલમાં આવ્યો—તેમના જન્મ સમયે, તેમના મૃત્યુ સમયે, સ્તીફનના પથ્થરમારાથી કે યેરુશાલેમના વિનાશ સમયે?

“એ દરમિયાન દરેક જાતિના ઉપાસકો દેવની ઉપાસના માટે સમર્પિત કરવામાં આવેલા મંદિરની શોધમાં આવતાં હતા. સોનાં અને અમૂલ્ય રત્નોથી ઝગમગતું તે સૌંદર્ય અને વૈભવનું એક દર્શન હતું. પરંતુ તે લાવણ્યમય મહેલમાં યહોવા હવે રહ્યો ન હતો. ઇઝરાયેલે એક રાષ્ટ્ર તરીકે પોતાને દેવથી વિમુખ કરી દીધું હતું. જ્યારે ખ્રિસ્તે, પોતાના પૃથ્વી પરના સેવાકાર્યના અંતિમ ભાગની નજીક, મંદિરના આંતરિક ભાગ તરફ છેલ્લી વાર નજર કરી, ત્યારે તેમણે કહ્યું, ‘જો, તમારું ઘર તમને સૂનું છોડી દેવામાં આવ્યું છે.’ Matthew 23:38. અત્યાર સુધી તેમણે મંદિરને પોતાના પિતાનું ઘર કહ્યું હતું; પરંતુ જ્યારે દેવપુત્ર એ દિવાલોની અંદરથી બહાર નીકળ્યો, ત્યારે તેની મહિમા માટે બાંધવામાં આવેલા મંદિર પરથી દેવની ઉપસ્થિતિ સદાકાળ માટે દૂર થઈ ગઈ.” Acts of the Apostles, 145.

વિજયી પ્રવેશના બીજા દિવસે ખ્રિસ્તે જાહેરાત કરી કે યહૂદીનું ઘર ઉજાડ છે, અને વિવાહવિચ્છેદ પૂર્ણ થયો હતો. તેથી, વિજયી પ્રવેશના દિવસે સૂર્ય અસ્ત ગયો ત્યારે વિવાહવિચ્છેદ પૂર્ણ થયો હતો.

“યેરુશાલેમ તેની સંભાળનું બાળક હતું, અને જેમ એક સ્નેહી પિતા ભટકેલા પુત્ર માટે શોક કરે છે, તેમ ઈસુએ તે પ્રિય નગર માટે આંસુ વહાવ્યાં. હું તને કેવી રીતે ત્યજી દઉં? હું કેવી રીતે જોઈ શકું કે તું વિનાશને અર્પિત થતી જાય છે? શું હું તને તારા અપરાધોના પ્યાલાને પૂર્ણ કરવા માટે જવા દઉં? એક આત્માનું મૂલ્ય એવું છે કે તેની સરખામણીએ જગતો પણ નગણ્ય બની જાય; પરંતુ અહીં તો આખું એક રાષ્ટ્ર નાશ પામવા જતું હતું. જ્યારે પશ્ચિમે ઢળી રહેલો ઝડપી સૂર્ય આકાશમાંથી અદૃશ્ય થઈ જશે, ત્યારે યેરુશાલેમનો કૃપાનો દિવસ પૂર્ણ થઈ જશે. જ્યારે શોભાયાત્રા ઓલિવેટની ઢાળ પર થંભી હતી, ત્યારે યેરુશાલેમને પસ્તાવો કરવા માટે હજી મોડું થયું નહોતું. દયાનો દેવદૂત ત્યારે ન્યાય અને જલ્દી આવનારા દંડને સ્થાન આપવા માટે સુવર્ણ સિંહાસન પરથી નીચે ઉતરવા પોતાની પાંખો સમેટી રહી હતી. પરંતુ ખ્રિસ્તનું પ્રેમથી ભરેલું મહાન હૃદય હજી પણ યેરુશાલેમ માટે વિનંતી કરી રહ્યું હતું—તે યેરુશાલેમ માટે, જેણે તેની દયાઓનો તિરસ્કાર કર્યો હતો, તેની ચેતવણીઓને નકારી કાઢી હતી, અને જે ટૂંક સમયમાં પોતાના હાથોને તેના રક્તથી રંગવા જતી હતી. જો યેરુશાલેમ માત્ર પસ્તાવો કરે, તો હજી પણ મોડું થયું ન હતું. જ્યારે અસ્ત પામતા સૂર્યની અંતિમ કિરણો મંદિર, મિનાર અને શિખર પર હજી પણ ઠરી રહી હતી, ત્યારે શું કોઈ શુભ દેવદૂત તેને તારણહારના પ્રેમ તરફ દોરી જઈ તેના વિનાશને ટાળી ન શકે? સુંદર અને અપવિત્ર નગર, જેણે પ્રબોધકોને પથ્થરમારો કર્યો હતો, જેણે દેવપુત્રને નકારી કાઢ્યો હતો, જેણે પોતાની અપશ્રાવતાપી સ્થિતિથી પોતાના જ બંધનના બેડામાં પોતાને જકડી રહી હતી,—તેનો દયાનો દિવસ લગભગ પૂર્ણ થઈ ગયો હતો!”

“તથાપિ, દેવનો આત્મ । ફરી એકવાર યેરુ શાલેમ સાથે બોલે છે. દિવસ પૂરું થાય તે પહેલાં, ખ્રિસ્ત ત વિષે બીજી એક સાક્ષી આપવામાં આવે છે. સાક્ષ્ય નો સ્વર ઊંચો કરવામાં આવે છે, જે ભવિષ્યવાણીપૂર્ણ ભૂતકાળમાંથી આવેલા આદ્વાનનો પ્રતિસાદ આપે છે. જો યેરુ શાલેમ આ આદ્વાન સાંભળશે, જો તે પોતાના દુશ્મનોમાં પ્રવેશતા ઉદ્ધારકને સ્વીકારશે, તો તે હજી પણ બચી શકે છે.”

યેરુશાલેમના શાસકો સુધી આ સમાચાર પહોંચ્યા છે કે ઇસુ લોકોની વિશાળ ભીડ સાથે શહેર તરફ આવી રહ્યા છે. પરંતુ દેવપુત્ર માટે તેમના પાસે કોઈ સ્વાગત નથી. ભયમાં તેઓ તેમની સામે જવા નીકળે છે, આશા રાખતા કે આ ભીડને વિખેરી નાખે. જ્યારે આ શોભાયાત્રા જૈતૂન પર્વત પરથી નીચે ઊતરવા જ રહી છે, ત્યારે શાસકો તેના માર્ગમાં અવરોધ બને છે. તેઓ આ ઉલ્લાસભર્યા કોળાહલનું કારણ પૂછે છે. જ્યારે તેઓ પૂછે છે, “આ કોણ છે?” ત્યારે પ્રેરણાના આત્માથી પરિપૂર્ણ થયેલા શિષ્યો આ પ્રશ્નનો ઉત્તર આપે છે. વાક્યટુ સ્વરે તેઓ ખ્રિસ્ત વિશેની ભવિષ્યવાણીઓને પુનરાવર્તિત કરે છે:

“આદમ તમને કહેશે, સ્ત્રીનું વંશ જ સર્પનું માથું કચડી નાખશે.”

“અબ્રાહમને પૂછો; તે તમને કહેશે, તે ‘શાલેમનો રાજા મેલ્કીઝેદેક’ છે, શાંતિનો રાજા. ઉત્પત્તિ 14:18.”

“યાકૂબ તમને કહેશે, તે યહૂદાના વંશનો શીલોહ છે.

“યશાયા તમને કહેશે, ‘ઇમ્માનુઅલ,’ ‘અદ્ભુત, પરામર્શક, પરાક્રમી દેવ, અનંતકાળના પિતા, શાંતિના રાજકુમાર.’ યશાયા 7:14; 9:6.”

“યિરમિયા તમને કહેશે, દાવિદની શાખા, ‘યહોવા અમારી ધર્મિકતા.’ યિરમિયા 23:6.”

“દાનિઅેલ તમને કહેશે, તે મસીહ છે.

“હોશેયા તમને કહેશે કે, તે ‘સૈન્યોના યહોવા દેવ છે; યહોવા તેમનું સ્મરણનામ છે.’ હોશેયા 12:5.”

“બાસિસ્મા આપનાર યોહાન તમને કહેશે, તે ‘પરમેશ્વરનું મેષશાવક છે, જે જગતનો પાપ દૂર કરે છે.’ યોહાન 1:29.”

મહાન યહોવાએ પોતાના સિંહાસન પરથી જાહેર કર્યું છે, ‘આ મારો પ્રિય પુત્ર છે.’ મત્તી 3:17.

“અમે, તેમના શિષ્યો, ઘોષણા કરીએ છીએ, આ ઇસુ છે—મસીહા, જીવનના અધિપતિ, વિશ્વના ઉદ્ધારક.”

“અને અંધકારની શક્તિઓનો રાજકુમાર પણ તેમને સ્વીકારીને કહે છે, ‘તું કોણ છે તે હું જાણું છું—દેવનો પવિત્રજન.’ માર્ક 1:24.” The Desire of Ages, 577–579.

ખ્રિસ્તના વિજયી પ્રવેશનો ઇતિહાસ મિલરાઈટ સમયગાળામાં મધરાતના પોકારના ઇતિહાસનો પ્રકારરૂપ હતો. સિસ્ટર વ્હાઇટમાંથી લેવાયેલો ઉદ્ધરણ દર્શાવે છે કે જ્યારે પ્રવેશ શરૂ થયો ત્યારે લોકો પવિત્ર આત્માની પ્રેરણાના હેઠળ આવ્યા, અને ત્યાર પછી ખ્રિસ્ત થંભી ગયા અને યેરુશાલેમ પર રડ્યા. ત્યારબાદ તેમણે પ્રવેશ યાવુ રાખ્યો, અને પછી યહૂદી આગેવાની દ્વારા તેમનો સામનો કરવામાં આવ્યો. મિલરાઈટોના ઇતિહાસમાં પુનરાવર્તિત થતા માર્ગચિહ્નોને ઓળખવા માટે હું આ વાર્તાના કેટલાક લક્ષણોને અલગ કરીને દર્શાવવા માગું છું. પરંતુ પહેલાં હું શરૂઆત અને અંત વિશે એક મુદ્દો રજૂ કરવા માગું છું. અમે હમણાં જ સિસ્ટર વ્હાઇટમાંથી જે ઉદ્ધૃત કર્યું તે એક અધ્યાયના અંતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને આગળના અધ્યાયની શરૂઆત નીચે મુજબ કહે છે.

ખ્રિસ્ત તનો યેરુ શાલેમમાં વિજયોત્સવભર્યો પ્રવેશ સ્વર્ગના વાદળોમાં શક્તિ અને મહિમા સાથે, દેવદૂતોના વિજયનાદ અને સંતોના આનંદોલ્લાસ વચ્ચે, તેમના આગમનની માત્ર મંદ પૂર્વઘણા હતી. ત્યારે ખ્રિસ્ત તે યાજકો અને ફરીસીઓને કહેલા આ શબ્દો પૂર્ણ થશે: ‘આગળથી તમે મને નહીં જુઓ,

જ્ય તું સુધી તમે ન કહો કે, પ્રભુના નામે આવનાર ધન્ય છે.’ મથિ 23:39. ભવિષ્યવાણીના દર્શનમાં ઝખ્યનિ અંતિમ વિજયનો તે દિવસ બતાવવામાં આવ્યો હતો; અને જેમણે પ્રથમ આગમન સમયે ખ્રિસ્તને અસ્વીકાર કર્યો હતો, તેમના વિનાશને પણ તેણે જોયો: ‘તેમણે જેને વીધ્યો છે તેના તરફ તેઓ નજર કરશે, અને જેમ કોઈ પોતાના એકમાત્ર પુત્ર માટે વિલાપ કરે તેમ તેઓ તેના માટે વિલાપ કરશે, અને જેમ કોઈ પોતાના જેઠા માટે તીવ્ર શોક કરે તેમ તેઓ તેના માટે કડવાશ અનુભવશે.’ ઝખ્ય 12:10. જ્યારે ખ્રિસ્તે તે શહેરને જોઈ તેના ઉપર રડ્યો, ત્યારે આ દૃશ્ય તેમણે અગાઉથી જ જોયું હતું. યેરુશાલેમના સમયિક વિનાશમાં તેમણે તે પ્રજાનો અંતિમ નાશ જોયો, જે દેવપુત્રના રક્ત માટે દોષી હતી.

શિષ્યોએ ખ્રિસ્ત પ્રત્યે યહૂદીઓનો ઢ્રેષ જોયો હતો, પરંતુ તે ક્યાં સુધી પહોંચશે તે તેમણે હજી જોયું નહોતું. ઇઝરાયલની સાચી સ્થિતિ તેઓ હજી સમજતા નહોતાં, અને યેરુશાલેમ પર જે પ્રતિક્રિયા આવવાનું હતું તેને પણ તેઓ હજી ગ્રહણ કરતા નહોતાં. આ વાત ખ્રિસ્તે તેમને એક મહત્વપૂર્ણ પ્રતીકાત્મક પાઠ દ્વારા પ્રગટ કરી.

“યેરુશાલેમને કરવામાં આવેલ છેલ્લી વિનંતી વ્યર્થ ગઈ હતી. યાજકો અને શાસકોએ, ‘આ કોણ છે?’ એવા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં, ભીડ દ્વારા પ્રતિધ્વનિત થયેલ ભૂતકાળના ભવિષ્યવાણીય સ્વરને સાંભળ્યો હતો, પરંતુ તેમણે તેને પ્રેરણાના સ્વર તરીકે સ્વીકાર્યો નહીં. ક્રોધ અને આશ્ચર્યમાં તેમણે લોકોને ચૂપ કરવાના પ્રયત્નો કર્યા. ભીડમાં રોમન અધિકારીઓ હાજર હતા, અને તેમના સમક્ષ તેના શત્રુઓએ ઈસુને બળવાના નેતા તરીકે દોષારોપણ કર્યો. તેમણે એવું દર્શાવ્યું કે તે મંદિર પર કબજો જમાવવાનો હતો અને યેરુશાલેમમાં રાજા તરીકે શાસન કરવાનો હતો.” The Desire of Ages, 580.

જે મુદ્દો હું ચૂકી જવા ઇચ્છતો ન હતો તે એ છે કે યરુશાલેમમાં ખ્રિસ્તનો વિજયી પ્રવેશ માત્ર મિલરાઇટ ઇતિહાસના મધ્યરાત્રિના પોકારનો જ પ્રતિરૂપ નથી, પરંતુ જગતના અંતનો પણ પ્રતિરૂપ છે. તે પ્રકટીકરણ અધ્યાય વીસના સહસ્રાબ્દીના આરંભે ખ્રિસ્તના પુનરાગમન સાથે પણ સંકળાયેલો છે, તેમજ સહસ્રાબ્દીના અંતે નવા યરુશાલેમ સાથેના તેમના આગમન સાથે પણ. તે તેમના દ્વિતીય આગમન સમયે દુષ્ટોના મૃત્યુ સાથે, અને સહસ્રાબ્દીના અંતે તેમના અંતિમ ન્યાય સાથે પણ સંકળાયેલો છે. અંતિમ અનુચ્છેદનો આરંભ આ રીતે થાય છે: “યરુશાલેમને કરવામાં આવેલી છેલ્લી વિનંતી વ્યર્થ ગઈ હતી. ‘આ કોણ છે?’ એવા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં બહુજનસમૂહ દ્વારા ભૂતકાળના ભવિષ્યવાણીય સ્વરના પ્રતિધ્વનિ યાજકો અને અધિકારીઓએ સાંભળ્યા હતા, પરંતુ તેમણે તેને પ્રેરણાના સ્વર તરીકે સ્વીકાર્યો નહોતો.”

અંતિમ અપીલ વ્યર્થ રહી, અને તે અપીલને “ભૂતકાળની ભવિષ્યવાણીનો સ્વર” તરીકે રજૂ કરવામાં આવી. ખ્રિસ્તના દિવસોમાંની ભીડે તેમની અંતિમ અપીલને અસ્વીકારી, કારણ કે તેમણે જુના માર્ગમાં પાછા ફરવા બાબતે ચિરમિયાહની સલાહને નકારી કાઢી. તેમણે “પંક્તિ પર પંક્તિ”ની પદ્ધતિને પણ અસ્વીકારી, કારણ કે શિષ્યોએ “આ કોણ છે” એવા પ્રશ્નનો ઉત્તર અહીં થોડું અને ત્યાં થોડું, પંક્તિ પર પંક્તિ, અનેક સાક્ષીઓને એકત્ર કરીને આપ્યો હતો.

જ્યારે ખ્રિસ્તે યેરુશાલેમમાં પ્રવેશ આરંભે છે, ત્યારે માર્ગમાં તે થોભે છે. આ પ્રવેશ ભવિષ્યવાણીની પૂર્ણતાથી શરૂ થાય છે, કારણ કે શિષ્યો ખ્રિસ્તને સવારી કરવા માટે ગધેડી લાવે છે. તેણે ક્યારેય કોઈ પ્રાણી પર સવારી કરી નહોતી, અને તે પ્રાણીને પણ ક્યારેય સવારી કરાવવામાં આવ્યું નહોતું. આ તર્ક એક ચમત્કારને સૂચવે છે, કારણ કે કયું પ્રાણી પ્રથમ વખત કોઈ સવારને સ્વીકારશે, અને એવો કોણ હશે જે એવી ગધેડી પર સવારી સંભાળી શકે જે પહેલાં ક્યારેય એવું કર્યું જ નહોય. આ તે પ્રસંગ સમાન છે જ્યારે ફિલિસ્ટીઓએ કરારપેટી સાથે ગાડી પર અર્પણ મૂક્યું, અને એવી બે ગાયો જોતરી જે બંને દૂધ પીવડાવતાં વાછરડાં ધરાવતી હતી, અને જેમણે અગાઉ ક્યારેય ગાડી ખેંચી નહોતી; છતાં તેમણે તરત જ વાછરડાં છોડી દીધાં અને કરારપેટીને ઇબ્રાહીમી પાસે પરત પહોંચાડવા માટેની યાત્રા શરૂ કરી. કરારપેટી યેરુશાલેમ તરફ માર્ગ પર છે, અને જ્યારે દાવિદ અંતે તેને યેરુશાલેમમાં લાવે છે, ત્યારે તેણે ખ્રિસ્તના વિજયોત સર્વો

પ્ર વેશનું પ્ર તીકાત્મ ક પૂર્વચિત્ર રજૂ કર્યું.

એકવાર ખ્રિસ્ત ગધેડા પર આરુઢ થયા પછી, લોકો પોતાની ઉપરણીઓ માર્ગમાં પાથરવા લાગ્યા, ખજૂરની ડાળીઓ કાપવા લાગ્યા, અને જયઘોષ ઉઠ્યો, “દાવીદના પુત્રને હોસન્ના: જે પ્રભુના નામે આવે છે તે ધન્ય છે! સર્વોચ્ચમાં હોસન્ના.” (Matthew 21:9) આગેવાનો વિરોધ કરે છે અને ઈસુને ભીડને ચૂપ કરાવવા કહે છે. તેઓ આગળ વધે છે, અને ઈસુ યરુશાલેમ દ્વારા પ્રતિનિધિત થયેલી ખોવાયેલી માનવજાત માટે રડવા થંભે છે. પછી શોભાયાત્રા આગળ વધે છે, અને આગેવાનો ફરી એકવાર વચ્ચે પડી, ઈસુ કોણ છે તે જાણવાની માંગ કરે છે. ત્યાર પછી શિષ્યો પ્રબોધકોની પંક્તિ પર પંક્તિ સાક્ષી દ્વારા ઉત્તર આપે છે.

જે ઇતિહાસનો અમે હવે વિચાર કરી રહ્યા છીએ તે અગાઉ લાઝરસના પુનરુત્થાનથી પૂર્વગામી હતો, જે દસ કન્યાઓના દૃષ્ટાંતમાં દર્શાવાયેલી ભવિષ્યવાણીય રેખામાં આવેલ પ્રથમ નિરાશાને ચિહ્નિત કરે છે, અને યેરુશાલેમમાં દાવિદના વિજયી પ્રવેશની રેખામાં ઉઝ્જાએ કરારના કોઠાને સ્પર્શ કર્યો તે ઘટનાથી પણ. પ્રથમ નિરાશા વિલંબના સમય સાથે સંબંધિત છે, અને જ્યારે ખ્રિસ્તે પ્રથમ વાર સાંભળ્યું કે લાઝરસ બીમાર છે ત્યારે તેમણે વિલંબ કર્યો, જેમ દાવિદે પણ જ્યાં ઉઝ્જા મર્યો હતો ત્યાં કરારનો કોઠો મૂકી દીધો અને પછીથી તેને પાછો લાવ્યો તેમ વિલંબ કર્યો. લાઝરસ મર્યો, અને ત્યારબાદ તેને પુનર્જીવિત કરવામાં આવ્યો. ત્યારબાદ લાઝરસ જ તે છે જે ગધેડાને દોરીને યેરુશાલેમમાં લઈ જાય છે, જેના ઉપર ઈસુ સવાર થાય છે.

મિલરાઈટ ઇતિહાસમાં બીજો દૂત 19 એપ્રિલ, 1844ના રોજ, પ્રથમ નિરાશાના સમયે આવ્યો, જેણે વિલંબના સમયની શરૂઆત ચિહ્નિત કરી. ત્યારબાદ સેમ્યુઅલ સ્નોએ મધ્યરાત્રિના પોકારના સંદેશને ક્રમશઃ વિકસાવવાનો આરંભ કર્યો. તે સંદેશનો ક્રમિક વિકાસ ખ્રિસ્તના યરુશાલેમમાં પ્રવેશ દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે. સ્નોના કાર્યની પ્રગતિને પણ કરારના પવિત્ર કોથળાની યાત્રાઓમાં પ્રતિનિધિત કરવામાં આવી છે—ફિલિસ્ટીઓ પાસેથી ગાડા સુધી, ત્યારબાદ ઉઝ્જાહ સુધી, અને અંતે યરુશાલેમમાં.

આ પ્રવેશની શરૂઆત લોકોને દ્વારા થયેલી ઘોષણા સાથે થાય છે, જ્યારે આગેવાનોએ ખ્રિસ્તને ભીડને ચૂપ કરાવવા કહ્યું; ત્યારબાદ ખ્રિસ્ત રડ્યા; અને પછી, જ્યારે હઠીલા આગેવાનોએ પૂછ્યું કે ખ્રિસ્ત કોણ છે, ત્યારે શિષ્યોની ઘોષણા થાય છે. લોકોનેમાં પ્રગટ થયેલી પ્રેરણાની જે અભિવ્યક્તિએ હઠીલા આગેવાનોની પ્રથમ પ્રતિક્રિયા ઉત્પન્ન કરી હતી, તે જ વાત શિષ્યો દ્વારા પુનરાવર્તિત થાય છે, જ્યારે તેમણે ભૂતકાળમાંથી ભવિષ્યવાણીના સાક્ષીઓની બહુસંખ્યા “line upon line” રજૂ કરી. તે દિવસે સૂર્યાસ્ત થયો ત્યારે પ્રાચીન ઇઝરાયેલ દેવથી વિવાહવિચ્છેદ પામ્યું હતું.

તે ઇતિહાસમાં અમને જાણ કરવામાં આવે છે કે શિષ્યોએ “યેરુશાલેમ પર આવનાર પ્રતિકારને સમજી શક્યા ન હતા.” જે “પ્રતિકાર” “યેરુશાલેમ પર આવવાનો” હતો, તે શિષ્યો માટે “એક મહત્વપૂર્ણ પ્રતીકાત્મક પાઠ” દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યો હતો. તે મહત્વપૂર્ણ પ્રતીકાત્મક પાઠ અંજિરના વૃક્ષને શાપ આપવાનો હતો. યેરુશાલેમનો વિનાશ, જેને શિષ્યો હજુ સુધી સમજી શક્યા ન હતા, તે અંજિરના વૃક્ષને શાપ આપવાના પ્રસંગ દ્વારા, તેમજ અંજિરના વૃક્ષ વિષે ખ્રિસ્તે અગાઉ શીખવેલી દૃષ્ટાંતકથા દ્વારા પણ દર્શાવવામાં આવ્યો હતો.

“યેતવણી સર્વકાળ માટે છે. ખ્રિ સ્તે પોતાના જ શક્તિ થી સર્જેલા વૃક્ષ ને શાપ આપ્યો તે તેમનું કાર્ય સર્વ ચર્ચો માટે અને સર્વ ખ્રિ સ્તે તીઓ માટે યેતવણીરૂ પ છે. ઈશ્વ રના નિયમને બીજા ઓની સેવા કર્યા વિના કોઈ જી વિત રાખી શકતો નથી. પરંતુ ઘણા એવા છે, જે ખ્રિ સ્તે તનું કરુણાભર્યું, નિઃસ્ વાર્થ જી વન આચરતા નથી. કેટલાક, જે પોતાને ઉત્ત મ ખ્રિ સ્તે તી માને છે, તેઓ સમજી શકતા નથી કે ઈશ્વ ર માટેની સેવા શું છે. તેઓ પોતાને પ્ર સન્ન કરવા માટે યોજનાઓ બનાવે છે અને અર્ યાસ કરે છે. તેઓ માત્ર સ્ વના સંદર્ભમાં જ કાર્ય કરે છે. સમય તેમના માટે એટલો જ મૂલ્યવાન છે જેટલો તેઓ પોતાના માટે એકત્ર કરી શકે. જી વનના સર્વ યવહારોમાં આ જ તેમનો હેતુ છે. તેઓ બીજા ઓ માટે નહિ, પરંતુ

પોતાના માટે સેવા કરે છે. ઈશ્વરે તેમને એવા વિશ્વ માં જીવવા માટે સજ્ય ર્ણ છે, જ્યારે નિઃસ્વાર્થ સેવા કરવી જ પડે. તેમણે તેમને આ રીતે રચ્યા છે કે તેઓ પોતાના સહમાનવોને દરેક શક્ય રીતે મદદ કરે. પરંતુ સ્વ એટલું વિશાળ બની ગયું છે કે તેઓ બીજું કંઈ જોઈ શકતા નથી. તેઓ માનવજાત સાથે સંપર્શમાં નથી. જે લોકો આ રીતે પોતાના માટે જ જીવતા હોય છે, તેઓ અંજીરના વૃક્ષ જેવા છે, જેણે દરેક દંભ કર્યો હતો, પરંતુ તે ફળવિહોળું હતું. તેઓ ઉપાસનાના ઔપચારિક સ્વરૂપો પાળે છે, પરંતુ પરસ્પર તાવો કે વિશ્વ ાસ વિના. તેઓ સ્વીકારમાં ઈશ્વરના નિયમનું સન્માન કરે છે, પરંતુ આજ્ઞા પાલનનો અભાવ છે. તેઓ કહે છે, પરંતુ કરતા નથી. અંજીરના વૃક્ષ પર ઉચ્ચારવામાં આવેલા દંડવચનમાં ખ્રિસ્ત દર્શાવે છે કે આ નિષ્ફળ દંભ તેમની નજરે કેટલો ઘણાસં પદ છે. તેઓ જાહેર કરે છે કે ખુલ્લો પાપી તે માણસ કરતાં ઓછો દોષી છે, જે ઈશ્વરની સેવા કરવાનો દાવો કરે છે, પરંતુ તેમની મહિમા માટે કોઈ ફળ ઉપજાવતો નથી.”

“ખ્રિસ્તના યરુશાલેમની મુલાકાત પહેલાં કહેલ અંજીરના વૃક્ષનો દૃષ્ટાંત, નિષ્ફળ વૃક્ષને શાપ આપીને તેમણે શીખવેલા પાઠ સાથે સીધો સંબંધ ધરાવતો હતો.” The Desire of Ages, 584.

નેતાઓ સાથેના છેલ્લાં મુકાબલા પછી, ઈસુ આખી રાત પ્રાર્થના કરવા નિવૃત્ત થયા, પછી સવારે અંજીરના વૃક્ષ પાસેથી પસાર થતાં તેમણે તેને શાપ આપ્યો.

“પાકેલા અંજીરોનો ઋતુ હજી આવ્યો ન હતો, સિવાય કેટલીક સ્થાનિક જગ્યાઓમાં; અને યરુશાલેમની આસપાસની ઊંચી ભૂમિ પર તો ખરેખર એવું કહી શકાય કે, ‘અંજીરોનો સમય હજી આવ્યો નહોતો.’ પરંતુ જે બગીચામાં ઈસુ આવ્યા, ત્યાં એક વૃક્ષ બીજા બધાં કરતાં આગળ નીકળેલું દેખાતું હતું. તે પહેલેથી જ પાંદડાઓથી ઢંકાયેલું હતું. અંજીરના વૃક્ષનો સ્વભાવ એવો છે કે પાંદડાં ખુલતાં પહેલાં ઉગતું ફળ દેખાવા લાગે છે. તેથી આ સંપૂર્ણપણે પાંદડાંથી ભરેલું વૃક્ષ સારી રીતે વિકસેલા ફળનું વચન આપતું હતું. પરંતુ તેનું દેખાવ ભ્રામક હતું. તેની ડાળીઓમાં, નીચલી શાખાથી લઈને સર્વોચ્ચ ટોચની ડાળી સુધી, શોધ કરતાં ઈસુને ‘પાંદડાં સિવાય કશું જ’ મળ્યું નહીં. તે દેખાડાભર્યા હરિયાળા પર્ણસમૂહનો જ એક ઢગલો હતો, એથી વધુ કશું નહીં.”

ખ્રિસ્તે તેના વિરુદ્ધ એક વિનાશક શાપ ઉચ્ચાર્યો. “આગળથી કદી પણ કોઈ મનુષ્ય તારી પાસેથી ફળ ન ખાય,” એમ તેમણે કહ્યું. બીજા દિવસે સવારે, જ્યારે ત્રણકર્તા અને તેમના શિષ્યો ફરીથી શહેર તરફ જતા હતા, ત્યારે સુકાઈ ગયેલી ડાળીઓ અને લટકતા પાંદડાઓએ તેમનું ધ્યાન ખેંચ્યું. “ગુરુવર્ય,” પેતરે કહ્યું, “જો, જે અંજીરના વૃક્ષને તમે શાપ આપ્યો હતો તે સુકાઈ ગયું છે.”

“અંજીરના વૃક્ષને શાપ આપવાની ખ્રિસ્તની ક્રિયાએ શિષ્યોને આશ્ચર્યચકિત કરી દીધા હતા. તેમને તે તેમના માર્ગો અને કાર્યો જેવી લાગતી નહોતી. ઘણી વાર તેમણે તેમને ઘોષણા કરતાં સાંભળ્યા હતા કે તેઓ જગતને દોષિત ઠેરવવા આવ્યા નથી, પરંતુ તેમના દ્વારા જગતનું ઉદ્ધાર થાય. તેમને તેમના શબ્દો યાદ આવ્યા, ‘મનુષ્યનો પુત્ર મનુષ્યોનાં પ્રાણો નાશ કરવા આવ્યો નથી, પણ બચાવવા આવ્યો છે.’ Luke 9:56. તેમના અદ્ભુત કાર્યો પુનઃસ્થાપિત કરવા માટે કરવામાં આવ્યા હતા, કદી નાશ કરવા માટે નહીં. શિષ્યોએ તેમને માત્ર પુનઃસ્થાપક, આરોગ્યદાતા તરીકે જ ઓળખ્યા હતા. આ ક્રિયા એકલી જ ઉભી રહી. તેનો હેતુ શું હતો? તેઓ પ્રશ્ન કરતા હતા.”

“દેવ ‘દયામાં આનંદ પામે છે.’ ‘પ્રભુ દેવ કહે છે, મારા જીવનની શપથ, દુષ્ટના મરણમાં મને કોઈ પ્રસન્નતા નથી.’ મીખા 7:18; યહેઝકેલ 33:11. વિનાશનું કાર્ય અને ન્યાયની ઘોષણા તેના માટે એક ‘વિચિત્ર કાર્ય’ છે. યશાયા 28:21. પરંતુ દયા અને પ્રેમમાં જ તે ભવિષ્ય પરથી પડદો ઊંચકે છે, અને મનુષ્યોને પાપમય માર્ગના પરિણામો પ્રગટ કરે છે.”

“અંજીરના વૃક્ષ ને શાપ આપવો એક ક્રિયામાં સ્વયંચાલિત થયેલી દુષ્ટતાંતકથા હતી. તે નિઃફળ વૃક્ષ , જે ખ્રિસ્તના સન્મુખ જ પોતાની દંભભરી પર્ણસંમૃદ્ધિ પ્રદર્શિત કરતું હતું, યહૂદી જાતિનું પ્રતીક હતું. ઉદ્ધારક પોતાના શિષ્યોને ઇઝરાયેલના વિનાશનું કારણ અને તેની નિશ્ચિત તતા સંપત્તિ રીતે સમજાવવા

છત્ર છતા હતા. આ હેતુસર તેમણે તે વૃક્ષ ને નૈતિક ગુણધર્મો થી યુક્ત કર્યું અને તેને દૈવી સત્ યનો
 ૮ યાપ્ત યાતા બનાવેલું. યહૂદીઓ અન્ય સર્વ જાતિઓથી અલગ ઊભા દેખાતા હતા, કારણ કે તેઓ દેવ
 પ્રત્યેની નિષ્ઠાનો દાવો કરતા હતા. તેઓને તેમની તરફથી વિશેષ કૃપા પ્રાપ્ત થઈ હતી, અને તેઓ દરેક
 અન્ય પ્રજા કરતાં ઉપર ધર્મિકતાનો દાવો કરતા હતા. પરંતુ તેઓ જગતપ્રેમ અને લાભલોભુપતાથી ભ્રષ્ટ
 થઈ ગયા હતા. તેઓ પોતાના જ્ઞાનનો ગર્વ કરતા હતા, પરંતુ તેઓ દેવની માંગણીઓથી અજાણ હતા
 અને કપટથી પૂર્ણ હતા. તે નિઃફળ વૃક્ષ ની જેમ, તેઓએ પોતાની દંભભરી ડાળીઓ ઊંચે ફેલાવી હતી,
 દેખાવમાં હરિયાળી અને આંખને મનોહર; પરંતુ તેઓએ ‘પાંદડા સિવાય કશું જ’ ઉપજાવેલું નહિ.
 યહૂદી ધર્મ—તેના ભવિષ્ય મંદિર, તેના પવિત્ર ભવિષ્યો, તેના મુકુટધારી યાજ્ઞકો અને તેની
 ગાંભીર્યસભર વિધિઓ સાથે—નિઃસંદેહ બાહ્ય દેખાવમાં સુંદર હતો, પરંતુ નમ્રતા, પ્રેમ અને
 પરોપકારનો અભાવ હતો.” ધ ડિઝાયર ઓફ એજેસ, 581, 582.

અમે બે પ્રશ્નો ઉઠાવીને શરૂઆત કરી હતી, જેમના ઉત્તર આપવાની પ્રક્રિયામાં અમે છીએ. તે પ્રશ્નો આ
 હતા: “જીવંતોના ન્યાયનો પ્રારંભ 9/11થી શા માટે થયો? જીવંતોનો બાઇબલ આધારિત ન્યાય શું છે?”

અમે હમણાં જ સ્થાપિત કરેલી ભવિષ્યવાણીની થોડી પંક્તિઓ જીવંતોના ન્યાયના બાઇબલના સાક્ષીઓ
 છે. ભવિષ્યવાણીની આ પંક્તિઓ માત્ર ન્યાયના “A, B, C’s” કરતાં ઘણું વધુ વિષય સંબોધે છે, પરંતુ અમે
 પ્રથમ 9/11 અને જીવંતોના ન્યાયના પ્રશ્નોના ઉત્તર આપી રહ્યા છીએ.

“‘હું જોતો રહ્યો,’ પ્રભુવક્તા દાનિયેલ કહે છે, ‘જ્યાં સુધી સિંહાસનો સ્થાપિત કરવામાં આવ્યા, અને
 અતિપ્રાચીન એવા એક બેસ્યા: તેમનું વસ્ત્ર હિમ જેવું સફેદ હતું, અને તેમના મસ્તકના વાળ શુદ્ધ ઊન
 જેવા; તેમનું સિંહાસન અગ્નિજ્વાળાઓ જેવું હતું, અને તેના ચક્રો પ્રજ્વલિત અગ્નિ જેવા હતા. અગ્નિની
 એક ધારા તેમના સમક્ષથી નીકળી અને વહેતી હતી: હજારોના હજારો તેમની સેવા કરતા હતા, અને
 દસ હજાર ગુણ્યા દસ હજાર તેમની સમક્ષ ઊભા હતા: ન્યાયાસન સ્થાપિત થયું, અને પુસ્તકો ખોલવામાં
 આવ્યા.’ દાનિયેલ 7:9, 10, R.V.”

“આ રીતે પ્રભુવક્તાની દર્શનમાં તે મહાન અને ગંભીર દિવસ રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો, જ્યારે
 મનુષ્યોનાં ચરિત્રો અને તેમનું જીવન સમગ્ર પૃથ્વીના ન્યાયાધીશ સમક્ષ પરીક્ષણ માટે રજૂ થવાના હતા,
 અને દરેક મનુષ્યને ‘તેનાં કર્મો પ્રમાણે’ પ્રતિફળ આપવામાં આવવાનું હતું. પ્રાચીનકાળના દિવસોવાળા
 પરમેશ્વર પિતા છે. ભજનકાર કહે છે: ‘પર્વતો ઉત્પન્ન કરવામાં આવ્યા પહેલાં, અથવા તું પૃથ્વી અને
 જગતની રચના કરી હતી તે પહેલાં જ, અનાદિથી અનંતકાલ સુધી તું જ પરમેશ્વર છે.’ ભજન સંહિતા
 90:2. સર્વ અસ્તિત્વના સ્ત્રોત અને સર્વ વ્યવસ્થાના ઝરણારૂપ એ જ છે, જે ન્યાયમાં અધ્યક્ષતા કરશે.
 અને પવિત્ર દૂતો, સેવકો અને સાક્ષીઓ તરીકે, સંખ્યામાં ‘દસ હજાર ગણ્યા દસ હજાર, અને હજારો
 ગણ્યા હજારો,’ આ મહાન ન્યાયાસન સમક્ષ હાજર રહે છે.”

“અને, જુઓ, મનુષ્યપુત્ર સમાન એક સ્વર્ગના વાદળો સાથે આવ્યો, અને તે પ્રાચીન દિવસોના સમક્ષ
 આવ્યો, અને તેઓ તેને તેના સમક્ષ નજીક લાવ્યા. અને તેને સત્તા, મહિમા અને રાજ્ય આપવામાં
 આવ્યું, જેથી સર્વ લોક, જાતિઓ અને ભાષાઓ તેના સેવક બને: તેની સત્તા સનાતન સત્તા છે, જે કદી
 પસાર નહીં થાય.’ દાનિયેલ 7:13, 14. અહીં વર્ણવાયેલ ખ્રિસ્તનું આગમન પૃથ્વી પરનું તેમનું બીજું
 આગમન નથી. તે સ્વર્ગમાં પ્રાચીન દિવસોના સમક્ષ સત્તા, મહિમા અને રાજ્ય પ્રાપ્ત કરવા આવે છે, જે
 તેમને મધ્યસ્થ તરીકેના તેમના કાર્યના અંતે આપવામાં આવશે. આ જ આગમન—અને પૃથ્વી પરનું
 તેમનું બીજું આગમન નહિ—ભવિષ્યવાણીમાં 1844માં 2300 દિવસોના સમાપન સમયે થવાનું
 પૂર્વકથિત કરવામાં આવ્યું હતું. સ્વર્ગદૂતોની હાજરીમાં, આપણા મહાન મહાયાજ્ઞક પરમપવિત્ર સ્થાને
 પ્રવેશ કરે છે અને ત્યાં માનવજાતિના હિતાર્થે પોતાની સેવાકાર્યની અંતિમ ક્રિયાઓમાં પ્રવૃત્ત
 થવા—તપાસણીય ન્યાયનું કાર્ય કરવા અને જેમને તેના લાભોના અધિકારી તરીકે દર્શાવવામાં આવશે
 એવા સર્વ માટે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા—ઈશ્વરની ઉપસ્થિતિમાં પ્રગટ થાય છે.”

“પ્ર તીકાત્મ ક સેવામાં માત્ર તેઓ જ પ્ર ાયશ્ચિ ત્ત ના દિવસની સેવામાં ભાગ ધરાવતા હતા, જેઓ પાપરૂ વીકાર અને પરૂ તાવા સાથે દેવ સમક્ષ આપ્ત થા હતા, અને જેમના પાપો પાપબલિના રક્ત દ્વારા પવિત્ર રૂ થાનમાં રૂ થાનાંતરિત કરવામાં આપ્ત થા હતા. તેમ જ અંતિમ પ્ર ાયશ્ચિ ત્ત ના મહાન દિવસે અને તપાસાત્મ ક ન્યાયમાં માત્ર દેવના નામધારી લોકોના જ કેસો વિચારણા માટે લેવામાં આવે છે. દુષ્ટ ેના ન્યાયનું કાર્ય ભિન્ન અને અલગ છે, અને તે પછીના એક સમયમાં થાય છે. ‘ન્યાય તો દેવના ધરમાંથી શરૂ થવો જ જોઈએ: અને જો તે પહેલાં આપણામાંથી શરૂ થાય, તો જે લોકો સુસમાચારનું પાલન કરતાં નથી તેમનો અંત શું થશે?’ 1 Peter 4:17.”

“સ્વર્ગમાં રહેલાં નોંધપોથીઓ, જેમાં મનુષ્યોનાં નામો અને તેમનાં કર્મો નોંધાયેલાં છે, તે જ ન્યાયના નિર્ણયોને નિર્ધારિત કરનાર છે. દાનિયેલ પ્રભુવક્તા કહે છે: ‘ન્યાય બેઠો, અને પુસ્તકો ખોલવામાં આવ્યાં.’ આ જ દૃશ્યનું વર્ણન કરતાં પ્રકાશનકાર વધારામાં કહે છે: ‘અને બીજું એક પુસ્તક ખોલવામાં આવ્યું, જે જીવનનું પુસ્તક છે; અને પુસ્તકોમાં લખાયેલાં જે જે વિષયો હતા, તે મુજબ મૃતકોનો તેમના કર્મો અનુસાર ન્યાય કરવામાં આવ્યો.’ પ્રકાશન 20:12.”

“જીવનના પુસ્તકમાં તેઓ બધાનાં નામો સમાયેલાં છે જેમણે ક્યારેય દેવની સેવામાં પ્રવેશ કર્યો છે. ઈસુએ પોતાના શિષ્યોને આજ્ઞા કરી: ‘આનંદ કરો, કારણ કે તમારાં નામો સ્વર્ગમાં લખાયેલાં છે.’ લૂક 10:20. પાઉલ પોતાના વિશ્વાસુ સહકાર્યકરો વિષે કહે છે, ‘જેઓનાં નામો જીવનના પુસ્તકમાં છે.’ ફિલિપ્પીઓ 4:3. દાનિયેલ, ‘એવા સંકટકાળ’ તરફ નજર કરતાં ‘જે કદી થયો નહોતો,’ જાહેર કરે છે કે દેવના લોકોનો ઉદ્ધાર થશે, ‘જે દરેકનું નામ પુસ્તકમાં લખાયેલું મળશે.’ અને પ્રકાશન પામેલ લેખક કહે છે કે ફક્ત તેઓ જ દેવના શહેરમાં પ્રવેશ કરશે જેઓનાં નામો ‘હલેલૂયાના જીવનના પુસ્તકમાં લખાયેલાં છે.’ દાનિયેલ 12:1; પ્રકાશિત વાક્ય 21:27.”

“‘સ્મરણનું એક પુસ્તક’ ઈશ્વર સમક્ષ લખવામાં આવે છે, જેમાં ‘ચહોવાનો ભય માનનારાઓની અને જેમણે તેમના નામનું ચિંતન કર્યું તેમની સારા કાર્યો નોંધવામાં આવે છે.’ માલાખી 3:16. તેમના વિશ્વાસભર્યા વચનો, તેમના પ્રેમના કાર્યો, સ્વર્ગમાં નોંધાયેલા છે. નેહેમ્યાહ આનો ઉલ્લેખ કરતાં કહે છે: “હે મારા દેવ, મને યાદ કર, ... અને મેં મારા દેવના ભવન માટે જે સારા કાર્યો કર્યા છે તે ભૂંસી ન નાંખ.” નેહેમ્યાહ 13:14. ઈશ્વરના સ્મરણપુસ્તકમાં ધર્મનું દરેક કાર્ય અમર કરવામાં આવે છે. ત્યાં દરેક પ્રતિકારેલી પરીક્ષા, દરેક જીતાયેલ દુષ્ટતા, કોમળ કરુણાથી બોલાયેલ દરેક શબ્દ, વિશ્વાસપૂર્વક નોંધવામાં આવે છે. અને બલિદાનનું દરેક કાર્ય, ખ્રિસ્તના હેતુથી સહન કરાયેલ દરેક પીડા અને શોક, નોંધવામાં આવે છે. ભજનકાર કહે છે: “તું મારાં ભટકણોને ગણે છે; મારા આંસુઓને તારી કુખીમાં મૂકી દે; શું તે તારાં પુસ્તકમાં લખાયેલા નથી?” ભજન સંહિતા 56:8.

માણસોના પાપોનો પણ એક હિસાબ છે. “કારણ કે દેવ દરેક કાર્યને, દરેક ગુપ્ત બાબત સાથે, ભલે તે સારી હોય કે ભલે તે દુષ્ટ હોય, ન્યાયમાં લાવશે.” “માણસો જે દરેક નિષ્ફળ શબ્દ બોલશે, તેના વિષે તેઓ ન્યાયદિનમાં હિસાબ આપશે.” તારણહાર કહે છે: “કારણ કે તારા શબ્દોથી તું નિર્દોષ ઠરશે, અને તારા શબ્દોથી તું દોષિત ઠરશે.” સભાશિક્ષક 12:14; મથિ 12:36, 37. ગુપ્ત આશયો અને પ્રેરણાઓ અચૂક અભિલેખમાં પ્રગટ થાય છે; કારણ કે દેવ “અંધકારની ગુપ્ત બાબતોને પ્રકાશમાં લાવશે, અને હૃદયોની મંત્રણાઓને પ્રગટ કરશે.” 1 કરિન્થીઓ 4:5. “જો, તે મારા સમક્ષ લખાયેલું છે, ... તમારી અધીર્મતાઓ અને તમારી પિતૃઓની અધીર્મતાઓ સહીત, ચહોવા કહે છે.” યશાયા 65:6, 7.

“દરેક મનુષ્યના કાર્યની ઈશ્વર સમક્ષ તપાસ થાય છે અને તેની વફાદારી કે અવફાદારી મુજબ નોંધ કરવામાં આવે છે. સ્વર્ગના પુસ્તકોમાં દરેક નામની સામે ભયંકર ચોકસાઈથી દરેક ખોટો શબ્દ, દરેક સ્વાર્થી કર્મ, દરેક અપૂર્ણ રહેલું કર્તવ્ય, અને દરેક ગુપ્ત પાપ, સાથે સાથે દરેક કપટપૂર્ણ ઢોંગ નોંધવામાં આવે છે. સ્વર્ગથી મોકલવામાં આવેલી ચેતવણીઓ અથવા ઠપકો, જેઓ અવગણવામાં આવ્યા હોય, વેડફાઈ ગયેલી ક્ષણો, ઉપયોગમાં ન લેવાયેલી તકો, સારા માટે કે દુષ્ટ માટે પાડવામાં આવેલ પ્રભાવ, તથા તેના દૂરગામી પરિણામો—આ બધું નોંધનાર દૂત દ્વારા લખી રાખવામાં આવે છે.”

“ઈશ્વરની વ્યવસ્થા એ તે ધોરણ છે, જેના દ્વારા ન્યાયમાં મનુષ્યોના ચરિત્રો અને તેમના જીવનની કસોટી કરવામાં આવશે. જ્ઞાની મનુષ્ય કહે છે: ‘ઈશ્વરનો ભય રાખ, અને તેની આજ્ઞાઓનું પાલન કર; કારણ કે મનુષ્યનું આખું કર્તવ્ય એ જ છે. કેમ કે ઈશ્વર દરેક કાર્યને ન્યાયમાં લાવશે.’ સભાશિક્ષક 12:13, 14. પ્રેરિત યાકૂબ પોતાના ભાઈઓને ચેતવણી આપે છે: ‘તમે એમ બોલો અને એમ કરો, જેમ તેઓ કરશે જેઓ સ્વાતંત્ર્યની વ્યવસ્થા દ્વારા ન્યાય પામવાના છે.’ યાકૂબ 2:12.”

“જેઓ ન્યાયમાં ‘યોગ્ય ગણવામાં આવે છે’ તેઓ ધર્મીઓના પુનરુત્થાનમાં ભાગ લેશે. ઈસુએ કહ્યું: ‘જેઓ તે જગતને અને મૃતકોમાંથીના પુનરુત્થાનને પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય ગણાશે, ... તેઓ દેવદૂતો સમાન છે; અને પુનરુત્થાનના સંતાનો હોવાથી તેઓ ઈશ્વરના સંતાનો છે.’ Luke 20:35, 36. અને ફરીથી તેઓ ઘોષણા કરે છે કે ‘જેઓએ સારા કાર્યો કર્યા છે’ તેઓ ‘જીવનના પુનરુત્થાન માટે’ બહાર આવશે. John 5:29. ધર્મી મૃતકોને તે ન્યાય પછી જ ઉઠાડવામાં આવશે, જેમાં તેઓ ‘જીવનના પુનરુત્થાન’ માટે યોગ્ય ગણવામાં આવે છે. તેથી જ્યારે તેમના અભિવેષોની તપાસ કરવામાં આવે છે અને તેમના કેસોનો નિર્ણય કરવામાં આવે છે, ત્યારે તેઓ તે ન્યાયાસનમાં વ્યક્તિગત રીતે હાજર રહેશે નહીં.”

“ઈસુ તેમના વકીલ તરીકે પ્રગટ થશે, જેથી તેઓના તરફથી દેવના સમક્ષ વિનંતી કરી શકે. ‘જો કોઈ મનુષ્ય પાપ કરે, તો પિતા પાસે આપણો એક વકીલ છે, યથાર્થ ઈસુ ખ્રિસ્ત.’ 1 યોહાન 2:1. ‘કારણ કે ખ્રિસ્ત હાથથી બનાવવામાં આવેલા પવિત્ર સ્થાનમાં, જે સત્યના પ્રતિરૂપો છે, તેમાં પ્રવેશ્યા નથી; પરંતુ સ્વર્ગમાં જ, હવે આપણા માટે દેવના સન્મુખ પ્રગટ થવા માટે પ્રવેશ્યા છે.’ ‘આથી જે લોકો તેમના દ્વારા દેવ પાસે આવે છે, તેમને સંપૂર્ણપણે ઉદ્ધાર કરવા માટે પણ તે સમર્થ છે, કેમ કે તેઓ તેમના માટે મધ્યસ્થતા કરવા સદા જીવિત છે.’ ડિબ્રૂઓ 9:24; 7:25.”

“જેમ ન્યાયમાં હિસાબનાં પુસ્તકો ખોલવામાં આવે છે, તેમ ઈસુ પર વિશ્વાસ રાખનાર સર્વના જીવનનો પરિચય દેવ સમક્ષ કરવામાં આવે છે. પૃથ્વી પર સૌપ્રથમ જીવેલા લોકોથી આરંભ કરીને, અમારા વકીલ દરેક અનુક્રમી પેઢીના મામલાઓ રજૂ કરે છે, અને અંતે જીવતા લોકો સુધી પહોંચે છે. દરેક નામનો ઉલ્લેખ થાય છે, દરેક મામલાની સઘન તપાસ થાય છે. કેટલાક નામ સ્વીકારવામાં આવે છે, કેટલાક નામ નકારવામાં આવે છે. જ્યારે કોઈના પાપ હિસાબનાં પુસ્તકોમાં બાકી રહે છે—જેનાં વિષે પસ્તાવો કરવામાં આવ્યો નથી અને જેને ક્ષમા મળેલી નથી—ત્યારે તેમના નામ જીવનના પુસ્તકમાંથી મિટાવી નાખવામાં આવશે, અને તેમના સારા કાર્યોનો હિસાબ દેવના સ્મરણપુસ્તકમાંથી ભૂંસી નાખવામાં આવશે. પ્રભુએ મોશેને જાહેર કર્યું: ‘જેણે મારી વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે, તેને હું મારા પુસ્તકમાંથી મિટાવી નાખીશ.’ નિર્ગમન 32:33. અને પ્રભુત્વવક્તા યહેઝકેલ કહે છે: ‘જ્યારે ધર્મી મનુષ્ય પોતાની ધર્મિકતાથી ફરીને અધીર્મ કરે છે, ... ત્યારે તેણે કરેલી તેની સર્વ ધર્મિકતાનો ઉલ્લેખ કરવામાં નહીં આવે.’ યહેઝકેલ 18:24.” ધ ગ્રેટ કોન્ટ્રોવર્સી, 479–483.

અમે આ અભ્યાસને આગળ ચાલુ રાખીશું અને આ શ્રેણીના આગામી લેખમાં ઉઠાવવામાં આવેલા પ્રશ્નોના ઉત્તર આપીશું.